

Syksyn satoa

Kirsi Vimparin lähettikirje 6/2020 – 23.11.2020

Tämä kummallinen koronasyksy on kaikesta huolimatta mennyt eteenpäin vauhdilla. Viron tilanne on näihin viikkoihin saakka ollut Euroopan maiden seassa yksi parhaita, ja ottanut käänteen huonompaan tosiaan tässä viimeisen noin kuukauden aikana. Syyskuussa saimme vielä turvallisesti pidettyä nuortenpäivät Paavalissa, vieressä kuva lauantain päiväkävelyiltä. Vaikka osa jäi turvallisuussyistä pois, oli meitä silti ihan hyvä porukka koolla Jumalan sanan äärellä ja hoidossa, ja paikan päällä sosiaalisuudesta iloiten.

Alun perin oli tarkoitus aloitella Etelä-Viron kokoavaa yhteistä nuortentoimintaa juuri nuortenpäiviltä, mutta korona on nyt riippuen näkökulmasta, joko pilannut, muuttanut tai siirtänyt näitä suunnitelmia. Mutta luotamme Hyvän Jumalan suunnittelutaitoon ja järjestelykykyyn tässäkin, varmasti saamme oikeaan aikaan tehdä sitä mitä kuuluukin.

Robert lopetti usean vuoden nuorisotyön vastuuputken Paavalissa näihin päiviin, ja Eliise otti nuortentyön johtaakseen. Minun vastuuni on olla Eliisen tukena ja kaverina, yksin hän ei sitä vielä halunnut itselleen ottaa. Johtamisen vastuu on melkoinen, ja se on jokaisen meistä aina opeteltava jos se omalle kohdalle tulee vastaan. Prosessi on jokaisella omanlainen, ja saamme rukoilla Eliisen puolesta, että Jumala näyttäisi hänelle oikeat suunnat ja reitit, lahjat tulisivat esiin ja käyttöön millä hän saa seurakuntaa palvella, ja että tehtävissä oleminen voisi tuoda myös iloa ja se kuuluisa oma paikka löytyä. Eliise löytyy allaolevasta kuvasta toisena vasemmalta.

Kollegani Oleniuksen Olli on aloitellut Pölvassa nuorisotyötä uudelleen, ja he olivat meillä Paulusessa muutama viikko sitten kylässä. Tämä kuva on siltä illalta, olikin varmasti viimeinen siinä mielessä, että hetkeen mitään kyläilyjä koronan takia voidaan edes harkita. Itse asiassa todennäköisesti koko kokoava toiminta saatetaan joutua tauottamaan ja siirtämään nettiin, mutta siitä lisää myöhemmin. Tilanteet ovat tosiaan kiihtyneet täällä nopeaan tahtiin, Viro lähtee myös muuttamaan nopealla tahdilla lainsäädäntöään ja esim. maskien käytöstä tietyissä tilanteissa tulee suorastaan pakko, ei pelkästään vahvasti suositeltavaa.

Tuossa kuvassa kiteytyy osaltaan paljon koko Etelä-Viron nuorisotyöstä luterilaisissa seurakunnissa. Põlva ja Tarton Paavalin seurakunta ovat ne kaksi, joissa on säännöllistä nuortentoimintaa, molemmissa kertaviikkoiset nuortenillat ja lisäksi osallistumista leireille jne. Aiemminkin jaoin teille sitä unelmaani, että saisimme laajemmin järjestettyä nuorille hengellistä toimintaa, ja voisimme sitä Etelä-Virossa kootusti tehdä. Ehkä nyt on aika rukoilla sen puolesta vielä lisää ja lisää, ja kenties jo ensi vuonna saisimme nähdä enemmän konkretiaa. Nyt on jo nuoriin ja seurakuntiin kontakteja eri paikkakunnilla, ja näkisin alkuun pääsemisen olevan täysin mahdollista. Jos Jumala suo!

Pidimme Sley'n Viron kentän syyskokousta lokakuun alussa, ja tässä on tämänhetkinen lähettijoukkomme Tartossa Emajoen rannalla. Oleniukset tekevät työtä lähinnä Võrun rovastikunnan puolella ja erityisesti Põlvassa Tartosta käsin, ja Rossin Liisa muutti juuri Tallinnaan ja aloittelee vastaamaan Viron kirkon Lähetyskeskuksen koulutustyöstä. Jos kiinnostaa vilkaista mitä heille kuuluu, heidänkin kirjeensä löytyvät Sley'n nettisivuilta Mediakirjastosta, kun hakee vaikka nimellä. Olen iloinen ja kiitollinen, kun saan tehdä kutsumustietoisten ja motivoituneiden työkavereiden kanssa yhteistä työtä. Tässä työssä ja elämässä on paljon yksin olemista, yksin päättämistä ja menemistä, niin hyvät työkaverit ovat suuri ilo ja siunaus.

Opiskelijatyön puolelta iloisista kuulumisista sellaisia, että syksyllä toiminta on tuntunut vakiintuneen ja kävijämääräkin noussut sellaiseksi, että Maarjan keittiö alkaa jäädä pieneksi. Kuva syyskuulta illasta, kun piispa Joel oli puhumassa meille kristityn matkasta. Harmillisesti työntekijämme Jane irtisanoi itsensä, hänellä on monta rautaa tulella ja haluaa keskittyä toisiin asioihin. Lisäksi opiskelijajärjestö on rahavaikeuksissa, eikä uutta työntekijää tulla nyt palkkaamaan. Tässä on suurempi vyyhti takana, asioita joita on tapahtunut, ei ole tapahtunut, on tehty, ei ole tehty, on tehty väärin ja kaikkea mahdollista perinteistä. Toisin sanoen paljon rukousaiheita. Minulla on skypepalaveri johtokunnan kanssa torstaina, siihen tarvitaan viisautta

Jumalalta ja oikeita suuntia mitä tehdä ja minne mennä.

Võrussa kävin lauantaina pyhäkoulussa, Karin on vastannut niistä hienosti. Nyt on kaksi ryhmää, pienempien lasten ja nuorten. Haasteitakin toki riittää, mutta iloitsen valtavasti Karinista ja hänen lahjoistaan seurakunnan käytössä. Minun roolini onkin tällä hetkellä enemmän Karinin tukeminen ja "työnohjaus", keskustelut ja asioiden läpikäyminen antavat molemmille paljon. Tällä hetkellä näyttää

siltä, että koronatilanne ei mahdollista kovin enää minun liikkumistani paikasta toiseen ainakaan muutamaan viikkoon, ja pitääkin katsoa ja suunnitella asioita taas toisin.

Yllättävän uuden työsarankin sain aloittaa, kun Maarjan seurakunta pyysi pitämään kehitysvammaisten raamattupiiriä kerran kuussa. Siihen ei ollut oikein ketään muuta vastuuta nyt kantamaan, ja tehtävä on kuitenkin tärkeä ja vastuullinen. Suostuin kokeilemaan, löysimme sekä minun ja seurakunnan kalenterista yhteisen sopivan ajan ja ensimmäinen raamattupiiri oli viime viikolla. Seurakunta odotti paikalle 5-6 osallistujaa, mutta heitä tulikin 16. Minun lisäksi ensimmäistä kertaa mukana oli vajaa kymmenkunta. Saimme olla kirkkosalissa hyvin turvavälein maskit päässä, ja Jumala antoi meille hienon ja lämpimän tunnin viettää yhdessä valon teeman äärellä. Yhdessä nyt sitten jäimme odottamaan ensimmäistä adventtia ja adventin aikaa, jolloin odotamme Jeesuksen syntymää.

Tämä syksy on mennyt monin osin hyvin eri tavalla kuin ajattelin. Ehkä näin sinunkin elämässäsi, ainakin suuremmat yhteiset tapahtumat ovat meille yhteisiä ja vaikuttavat meidän kaikkien elämiin. Osa ihmisistä tuntuu saavan aikaan kaikenmoista, on valtaisia saavutuksia leivontasaralla tai opintopisteitä ropsahdellut ennätysmäärä. On heitäkin, joiden elämä on jatkunut lähes tavanomaisena. Mutta osa hakee jaksamisen rajoilla suuntamerkkejä siitä, mihin nyt kannattaisi ne tällä hetkellä käytettävissä olevat voimat käyttää. Kuinka paljon pitäisi levätä? Saanko levätä, oikeasti ja paljon? Entä jos voimat eivät tunnu palautuvan? Mitkä tehtävät ovat niin tärkeitä, että ne pitäisi kaikesta huolimatta yrittää hoitaa? Vai onko sellaisia, ja Jumala järjestää kyllä kaiken ilman minuakin?

Minun on pitänyt levätä tänä syksynä enemmän kuin pitkään aikaan. Muutamat sairaudet ovat olleet haitoille, ei tosin korona, mutta tässä maailmassa niitä riittää syntiinlankeemuksen lahjoina. Kävin Tallinnassa vähän kävelemässä meren rannalla, ja tuo oheinen hanska kiinnitti huomioni. Se on minusta enemmän työhanskan näköinen. Sinne se on tipahtanut, yksinäisenä rannalle, saattanut olla jo muutamaan otteeseen meriveden aaltoilun huomassa. Hautautunut osittain hiekkaan, niin sisältä kuin ulkoa. Silti kämmen ylöspäin, kuin odottaisi vielä taivaalta jotain.

Ehkä tuon hanskan vielä joku löytää, ja se vain odottaa kärsivällisesti aikaansa tullakseen poimituksi. Odottamisen aikoina voi tulla useita Raamatunkohtia mieleen, vaikka siitä miten Jumala antaa väsyneille luvan levähtää lepopaikassa, tai miten Jeesus kutsuu työn ja kuormien uuvuttamat luokseen ja antaa levon.

*Minä ajattelen sinua levätessäni, sinä olet mielessäni yön hetkinä:
sinä olet tullut avukseni, ja minä saan riemuita siipiesi suojassa.
Psalmi 63:6-7.*

Kyllä Jumala kerää oikeaan aikaan meidät kaikki siipiensä suojaan. Levähtämään, hengähtämään, keräämään voimia, olemaan turvassa. Ja oikeaan aikaan myös riemuitsemaan. Miten ihana paikka se on riemuita, lämpimässä ja varmassa turvassa Jumalan siiven alla. Ja riemulle on syytä, koska kaikki on jo tehty. Pelastus on valmistettu, pelastus tästä kurjasta maailmasta, joka välillä näyttää meille kuin välähdyksiä siitä ilosta ja ihanuudesta, mikä on Jumalan omille tulossa. Jumala on tullut avuksemme, Jeesuksessa Kristuksessa.

Siunattua adventinaikaa Sinulle toivottelee

Kirsi

sähköposti: kirsi.vimpari(at)sley.fi

internet: <https://www.taivaallinenlahja.fi/kirsi-vimpari-virossa>

instagram: kirsivimpari

Vanhemmat lähettikirjeet löytyvät Sley'n sivuilta
<https://mediakirjasto.sley.fi/>

Lisäksi: Sley'n rukouskalenteri vuodelle 2020 löytyy sähköisenä
https://issuu.com/sley/docs/rukouskalenteri_2020

Paperiversiota voi tilata Markkulan Anna-Liisalta (yhteystiedot alla)

Kiitos- ja rukousaiheita

- Kiitos monista hyvistä hetkistä ihmisten kanssa tämän syksyn aikana, kaikista keskusteluista ja mahdollisuudesta jakaa elämää kristittyinä.
- Kiitos varjeluksesta ja kaikesta hyvästä hoidosta, kiitos levon hetkistä ja jaksamisesta työssä. Pyydämme näitä jatkossakin.
- Rukoilemme niin Viron kuin koko maailman koronatilanteen puolesta. Rukoilemme Jumalan armoa ja hoitoa jokaiselle sitä tarvitsevalle.
- Rukoilemme kristillisen nuorisotyön puolesta niin Etelä-Virossa kuin koko maassa. Rukoilemme uusia vastuunkantajia, ja mahdollisuuksia kouluttaa ja tukea heitä. Rukoilemme kaikkien yhteistyökuvioiden puolesta, ja tuomme eteesi kaikki Viron nuoret. Herra, armahda heitä ja kutsu heitä luoksesi.
- Rukoilemme opiskelijatyön puolesta, että löytäisimme yhteiset päätökset ja tiet jatkaa matkaa eteenpäin. Rukoilemme kaikkien opiskelijoiden puolesta.
- Rukoilemme Viron lasten puolesta, että mahdollisimman moni voisi päästä pyhäkouluun, mukaan leireille tai jotain kautta kuulla evankeliumin Jeesuksesta.
- Rukoilemme kaikkien koronan vuoksi kärsivien seurakuntien puolesta. Monet kamppailevat suurissa taloudellisissa ja muissa vaikeuksissa, pyydämme johdatusta ja Jumalan ihmeellistä apua. Tapautukoon Sinun tahtosi kaikissa asioissa.

Haluaisitko olla mukana lähetytyössä? Jos haluat tukea Kirsi Vimparin työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Kirsi Vimparin rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228

Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100